

do javne vstaje. Trgovine so morale za-
prejeti, ker so se bale, da jih bode lačna mno-
žica oplenila. V Rimu so palače kraljeve
družine ter zasebna stanovanja ministrov in
poslanikov vojaško in policijsko zastražene.
Ob Partii via vršile so se pred angleškim
poslaniškim poslopjem krvave praske, med
izgredniki in vojaštvom; množica je hotela
napasti angleškega poslanika Rennela Rodd,
ki se ga smatra za glavnega krivca italijanske
usode. Ministra Sonnino in Salandra
zamoreta le pod vojaškim spremstvom
v svoje pisarne prihajati. Kdor ima sredstev
zapušča Rim. Trdi se, da industriji v svojih
lastnih fabrikah vse uničujejo, da bi preprečili
izdelovanje municije. Svoje denarje so že v ne-
utralnem inozemstvu spravili. V Milanu se raz-
širja sramotilne spise, v katerih se smeši ge-
neralštabnega šefa Cadorna, češ da bobe ita-
ljanska armada šele po štirih generacijah v Av-
strijo padla.

Kolera v Italiji.

Iz Lugana se poroča: Zadnje dni pri-
hajajo govorice o izbruhu kolere v
južni Italiji. Vlada objavlja tudi že oistre
odredbe zaradi kužnih bolezni; to je nekako
potrdilo te vesti. Kor. urad poroča tudi, da po-
šilja Italija svoje ranjence že v Sicilijo. To ozna-
čuje velikansko število laških ranjencev.

Srbska skupščina.

V srbski zbornici prišlo je do pravega vi-
harja, naperjenega proti ministru Pasiću in proti
Rusiji. Rusija zahteva namreč od Srbije, da naj
ta z ozirom na italijanska stremeljenja opusti
svoje želje na Durazzo ter da naj zopet z ozirom
na Bulgarijo pusti Makedonijo. Tega seveda Srbi
na noben način nočejo storiti. Zdaj so na Srb-
skem izpoznali, da je Rusija napram njim ravno
tako hinavska kakor napram drugim narodom.
Radovedni smo na nadaljne dogodke na Balkanu.

Ruska дума.

Na vedno energičnejšo zahtevo radikaln h
strank in veled vedno bolj se razširjajoče neza-
dovoljnosti na Ruskem sklical je car duma.
Merodajni ministri so imeli zanimive nagovore,
v katerih so pravzaprav priznali, da stoji
jako slabo z rusko armado. Priprav-
ljali so javnost nato, da bode ruska armada
morala izprazniti Varšavo. Obenem so
z gnjusnimi lažmi in medenimi obljubami snubili
doslej nepristranske države, zlasti Rumunsko.
Upati je, da Rumunska ne bode sedla na lim,
na katerega je sedel italijanski krivoprišežni
kralj. Poljakom obljubuje krvavi car po vojni
vse mogoče prostosti; ali niti zadnji poljski pa-
stir na carjeve obljube ne da nič!

Njemen-Narew-fronta.

V boljše razumevanje uradnih vojnih poro-

Die Narew-Njemen Front.

ročil prinašamo mali zemljevid t zv. Narew-
Njemen-fronte.

Revolucijska znamenja na Finskem.

Stockholmski „Tageblatt“ poroča iz Peters-
burga: 5. in 6. ruski gardni infanterijski regi-
ment je zaradi izbruha lokalnih nemirov v
Helsingfors odšel. V Christinestad so
finški revolucionarji novo zgrajeno
fabriko za smodnik v zrak spustili.
(Kakor znano, je finški narod v svojem
srecu hod nasprotnik Rusije in čaka le težko
trenutka, da bi se rešil carjevega jarma. Op. ur.)

Papež — za Italijo!

K.B. Rim, 2. avgusta. Kardinal državni
tajnik Gaspari poslal je kardinalu Bacilieri,
škofu v Veroni, pismo, v katerem imenom
papeža (!) odgovarjajoč na škofovo prošnjo de-
kanat Ala ter parrochio Prentonico od
dieceze Trient provizorično škofu v Veroni
podstavlja.

(Ta novica je tako presenetljiva in razbur-
ljiva, da bi jo človek ne verjel, ako bi jo ne
razpošiljal c. k. urad. Papež podstavlja
torej avstrijsko zemljo, del tirolske,
veroneškega (torej italijanskega)
škofu. Res je, da je ta zemlja sedaj od La-
hova zasledena; ali Belgija je tudi od Nemcev
zasledena in vendar jo papež ni podstavil nem-
škemu škofu! Res, ne moremo verjeti, da bi
vatikan avstrijske in nemške katoličane tako
sramno v obraz udaril. Saj ima papež od Av-
strije največ dobrot, medtem ko so mu Ita-
lijani njegovo državo „oropali“ in ga držijo kot
„vjetnika“. Prepričani smo, da bode naša du-
hovščina korajžno v Rimu proti tej nečuvani
krivici nastopila! Op. ur.)

Druga bitka ob Soči.

Iz vojnega poročevalskega stana pišejo:

Po desetdnevnem boju, ki ima, kar se
ljutosti tiče, zelo v sedanjih vojni le malo pri-
merov, se je končala druga bitka ob Soči. (O
prvi bitki smo svoj čas natančno poročali. Op.
ur.) Ob neomajljivem odporu avstro-ogrske čet,
ki branijo južno-zapadno mejo monarhije, so se
zopet razbili italijanski valovi. Drugič v tem
meseču se je popolnoma ponesrečil več dni tra-
jajoči, s brezprimerno ljutostjo se vršeci boj,
ofenziva, pri kateri je sodelovalo ogromno šte-
vilo ljudi, topov ter se uporabila ogromna mno-
žina streliva.

Soška fronta, ki varuje od Adrije pa do
koroškega gorovja pred vpadom sovražnika, je
ostala s svojimi utrdбами popolnoma v po-
sesti naših čet, čeprav so Italijani vse
storili, da bi prodrli.

Koncentracija sovražnika.

Ko smo odbili prvo ofenzivo, so mislili
Italijani s še energičnejšim in s še večjimi ma-
sami izvedenim sunkom končno vendar omajiti
našo fronto. Zbrali so moči zdaj na razmeroma
majhnem odseku. Proti doberdobski planoti in
goriški mostni utrdbi se je koncentrirala vsa
sila naskoka. V odmoru med obema bitkama
so postavili sem še večje mase artilje-
rije ter zbrali 17 divizij, torej pač 200.000
mož, da pripravijo ofenzivo. Dne 18. julija se
je pričela bitka. Ob zori se je pričela predpri-
prava laške artiljerije. Grozovito silna je bila.
S poljskimi kanoni, lahкими havbicami, 14-9 cm
havbicami in težkimi kalibri 21 do 28 cm so
obsipali Italijani naše čete, vkopane na goli
kraški planoti, cele ure z vedno večjo ljutostjo.
Peklenska kanonada, pri kateri so
vporabili ogromne množine streliva.

Boj moža proti možu.

Ko je sovražnik menil, da je otesil naše
pozicije, je prišla infanterija k naskoku. V glo-
bokih vrstah so pričele naskakovati kolone. Res-
nično so prišli oddelki v najsrednejša kritja,
kjer je kmalu prišlo do ljutih bližinskih bojov.
Bajonet in kopito in ročne granate
so odločevale v tem boju v jarkih
mož proti možu. Zarometi so delovali. Za-
man so skušali Italijani doseči vspehe s svojimi
eksplozivnimi cevmi, morali so nazaj. Naši mož-
narji so kronali delo tega dneva. Njihov krasen,
sigurno namerjen ogenj je uničil pet sovražnih
baterij.

Devetnajstega je znova vplamtela bitka,
tokrat tudi z vso silo ob goriški mostni
utrdbi. Preko vinogradov je prišla ednajsta
italijanska infanterijska pehota po zopetnem
grozovitem ognju proti Podgori. Hribi mrtve-
cev so se kopičili, toda Italijani niso
odnehali. Tudi smo jih še le v bližinskem boju
prisilili, da so se umaknili. Toda tako lahko se
niso udali. Zopet je pričela artiljerija, ljutejša
nego zjutraj in znova so pričele naskakovati
redke, rojne črte. Štiri ure je trajalo
borenje, nato se je moral nasprotnik v dru-
gič umakniti. Slabo je šlo ta dan v bitki ob
Doberdobski planoti. Štirikrat so tu na-
skočile na padalne čete pri Zdravščini
ogrske domobrance. Odbiti, so se vsakokrat
trdozvrtno zagrizli ob robu planote. Tudi pri
Polazzu, Redipulji, Vermeglianu in vrhu Kosič
je sledil naskok naskoku, toda čeprav so Ita-
lijani pošiljali v boj vedno novo moštvo, so naši
hrabri vzdržali. In tako je šlo dan za dnevom.

Cel hrib v plamenu.

Dvanajstega zvečer so izvršili Italijani s ču-
dovitim naporom sil napad na vrh Sv. Mihela.
Njih artiljerijski ogenj je bil nepopisno ljut.
Hrib je bil dobesedno zavrt v plamen
in oblake prsti. Hrabri branitelji, na ka-
tere je padala brezkončna toča izstrelkov, so se
končno umaknili. Italijanska infanterija je prišla
na vrh; toda že naslednje popoldne so jih zopet
pomedle rezerve, ki jim je poveljeval generalmajor
Boog. Ravnotako se je godilo sovražnim oddel-
kom, ki so vstavili pri Zagraju in ki smo jih
nagnali v beg.

Ali Cadorna je poslal nove divizije v boj.
Italijanska artiljerija je še ljutejša posegla vmes,
morje ognjenih cevi je bluzvalo
proti planoti in proti mostni utrdbi. Dan
in noč se je bitka nadaljevala.
Nočni napadi pri Selcu in Vermeglianu so se
ponesrečili, ranotako naskoki pri Polazzu. Pri
Zdravščini, kjer smo svoje čete nekoliko umak-
nili, smo z navdušenim protinapadom vrgli nazaj
Italijane. Pri Podgori in Pevmi je moral sovraž-
nik tudi oditi s krvavimi glavami. En sam dan
je naskočil Podgoro zaporedoma z 10 polki. Ali
vse pozicije so ostale v naši po-
sesti. Naslednji dan pa so se zopet pričeli
na celi fronti naskoki.

Sovražnik odnehuje.

Še-le koncem tedna je sovražnik odnehal,
toda le v to svrhu, da potem še enkrat zbere
vse svoje moči ter še enkrat prične na-
padati. Toda tudi zopetni napadi pri Podgori,
Polazzu, Vermeglianu, Selcu so se popolno-
ma ponesrečili. Po zadnjih obupnih noč-
nih naskokih, ki so sovražnika veljali tisoče
človeških življenj, je bila izčrpana nje-
gova napadalna moč. Ta velikanski boj, ki ga
je bojevalo več nego četrť milijona
borilcev proti manjšini, se je odločil v pro-
speh branilcev. In to, čeprav je nudil sovražniku
posebno teren pri goriški mostni utrdbi s svo-
jimi vinogradi, nizkim grmičevjem in kamenitim
zidovjem mnogo kritij, čeprav smo na kraškem
terenu izvanredno težko zgradili pripravna kritja
za obrambo, posebno z ozirom na učinkovanje
artiljerije.

Vojni poročevalci še pripovedujejo: Z gro-
zovitim ognjem so obsuli Italijani zlasti južni
del naših črt. Skoraj 36 ur je trajalo gromenje.
topov. — Na nekaterih delih fronte so spravili
Italijani v boj do 10 bataljonov, ki pa so bili
skoraj popolnoma poraženi. Enega regimenta,
ki je trpel že preje dosti, je ostalo le še par
vojakov. Enaka usoda je zadela neki drugi re-
giment.

Mrtvaški smrad ob Soči.

Iz vojnoporočevalskega stana poročajo listu
„Kölnische Zeitung“: Kupi mrtvecev, ki se dri-
gajo pred pozicijami c. in kr. čet, ne naraščajo
le uro za uro, marveč je tudi mrtvaški smrad
ob celi fronti bojišča postal že tako neznošen,
da dobavljajo iz Gorice in drugih krajev iz vseh
lekarn in drogerij parfeme in dišave v velikih
množinah, da olajšajo četam bivanje v taki
atmosfera.